

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Toma Nadejda,

judcători: Cobzac Elena, Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 ianuarie 2018, în cauza penală privind-o pe

Cara Aliona XXXXX, născută la XXXXX, originară din XXXXX și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.04.2017 – 19.09.2017;

Instanța de apel: 16.10.2017 – 25.01.2018;

Instanța de recurs: 17.04.2018 – 30.05.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 19 septembrie 2017, Cara Aliona a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Codul penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa penală stabilită inculpatei Cara Aliona a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Cara Aliona din 26 august 2012 până la 03 mai 2013 în timp ce locuia în chirie la domiciliul părții vătămate Caireac Uliana, amplasată în or. Taraclia, str. Karl Marx, 164 cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a decis să pătrundă în unele din odăi ai casei, care a fost încuiată de stăpâna care păstra diferite bunuri materiale.

În realizarea scopului infracțional, Cara Aliona în una din zilele lunii martie 2013 a pătruns prin geam în odaia sus indicată, de unde tainic a sustras 4 seturi de lingurii de culoare verde deschis și bej, în valoare totală de 900 lei, o

plapumă de culoare verde în valoare de 500 lei, pareo în valoare de 40 lei, babydoll în valoare 100 lei, cearșaf de baie roz în valoare 150 lei, 3 cearșafuri de față în valoare de 150 lei, un set de pat în valoare totală 250 lei, DVD play „BBK” cu telecomandă DU și 4 CD cu filmele în valoare totală de 600 lei, ceainic electric în valoare de 100 lei, 2 rochii în valoare de 600 lei, cămașă bărbătească în valoare de 250 lei și adidași bărbătești de culoare albă, mărimea 40 cm, în valoare de 1 000 lei, în total fiind sustrase bunuri în valoare de 4 640 lei, ce-i aparțin părții vătămate Caireac Uliana, prin ce i-a cauzat o daună materială considerabilă, ulterior s-a ascuns de la fața locului, folosindu-se de bunurile sustrase după voința sa.

Acțiunile lui Cara Aliona au fost calificate conform art. 186 alin. (2) lit. c) d) Cod penal „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei penale față de inculpata Cara Aliona, pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată inculpatei, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei penale în penitenciar pentru femei.

Acțiunea civilă în sumă de 5000 lei – prejudiciu moral și 4640 lei prejudiciu material de a fi respinsă în legătură cu repararea pagubei materiale în mod integral față de partea vătămată Caireac Uliana.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- pedeapsa aplicată inculpatei este una prea blândă care nu își v-a atinge scopul. Pedeapsa penală stabilită inculpatei nu a fost individualizată potrivit art. 75 Cod penal, nu a fost luată în considerație personalitatea acesteia, influința pedepsei penale aplicate asupra corectării și reeducării persoane vinovate. Anterior inculpata a comis în mod repetat infracțiuni analogice;

- inculpata nu a tras concluziile necesare, nu a pășit pe calea corijării, dar din nou a comis infracțiunea de furt, fiind predispusă la un comportament antisocial și reeducarea acesteia poate fi efectivă numai prin privarea de libertate;

- pedeapsa aplicată de instanța de fond nu corespunde prevederilor art. 61, 75 Cod penal, care nu va restabili echitatea socială și corectarea inculpatei, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 ianuarie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat a recunoscut-o pe Cara Aliona, culpabilă de comiterea faptei imputate, infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal conform indicilor „furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în

încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în baza probelor administrate în cauză, apreciate în mod corespunzător.

La judecarea cauzei instanța de fond corect a constatat circumstanțele cauzei și întemeiat a stabilit vinovăția inculpatei Cara Aliona în comiterea infracțiunii imputate, și verificate în mod corespunzător, cercetate în prima instanță și instanța de apel.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

A mai reținut instanța de apel că, prima instanță la individualizarea pedepsei penale, a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia având la întreținere patru copii minori, dauna materială este integral repetată și partea vătămată nu are pretenții (f. d. 65, 59, 190).

Totodată, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei, de către prima instanță, s-a ținut cont de faptul că, inculpata a comis o infracțiune intenționată din categoria infracțiunilor mai puțin grave, și reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatei, anterior judecată pentru infracțiuni similare, dar antecedentele penale sunt stinse, prejudiciulul a fost recuperat, și-a recunoscut vina, are la întreținere 4 copii minori pedeapsa stabilită sub formă de 3 ani privațiune de libertate cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 ani, este corespunzătoare și echitabilă, nefiind cazul când urmează a fi dispusă executarea reală a pedepsei penale.

În speță nu s-a constatat circumstanțe agravante, iar circumstanțe atenuante constituie faptul că a reparat paguba pricinuită părții vătămate, a fost reținut și faptul durată urmării penale, cât și faptul că pronunțarea sentinței a avut loc abia la 19.09.2017, pe când infracțiunea este comisă în perioada de la 26.08.2012 până la 03.05.2013, expirând mai mult de 4 ani de la comiterea infracțiunii și intentarea urmării penale.

Instanța de apel a mai specificat că, aplicarea pedepsei cu închisoare cu executarea reală în speță nu este echitabilă, or, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Prin urmare, instanța de apel a considerat, că sunt irelevante afirmațiile procurorului precum că instanța a aplicat o pedeapsă penală blândă față de inculpată și nu a individualizat corect pedeapsa stabilită inculpatei.

Cât privește argumentul procurorului precum că inculpata anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, astfel n-a tras concluziile necesare, instanța de apel a reținut că, antecedentele penale sunt stinse, iar potrivit sentinței Judecătorei Cahul din 03 septembrie 2014 cauza penală de învinuire a Cara Aliona de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal a fost încetată în legătură cu împăcarea părților.

De asemenea potrivit ordonanței cu privire la încetarea urmăririi penale și clasarea cauzei penale din 29 mai 2017 s-a dispus ca urmărirea penală pe cauza penală de învinuire a lui Cara Aliona în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. c), f) Cod penal a fost încetată.

Aceste fapte confirmă, că inculpata nu are antecedente penale, prin urmare, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viață acesteia.

Circumstanțele date au determinat instanța de apel de a ajunge la concluzia, că pedeapsa stabilită de prima instanță inculpatei, va asigura restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatei în realizarea scopului legii penale stabilit la art. 61 Cod penal.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 22 martie 2018, în termen, declară recurs ordinar procurorul, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei atacate, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- inculpata anterior a fost condamnată de mai multe ori;
- stabilirea pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, dispusă de instanțele ierarhic inferioare este neîntemeiată;
- pedeapsa definitivă urma să fie aplicată în conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, dat fiind faptul că antecedentele penale ale inculpatei nu au fost stinse;
- inculpata încalcă legea, nu respectă condițiile suspendării executării pedepsei penale cu închisoarea, se caracterizează negativ și are un comportament nedemn de încredere, fapt confirmat prin cazierul judiciar și sentințele instanțelor de judecată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau

substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Starea de fapt și de drept privind calificarea juridică a faptei săvârșite de inculpat nu se critică.

Recurentul a invocat în recursul ordinar ca temei pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal constată, că textul recursului înaintat de procuror nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiului stipulat în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, întru casarea deciziei atacate, însă din sensul recursului procurorul invocă faptul, că *decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În acest sens Colegiul penal atestă, că instanța de apel și-a întemeiat soluția adoptată, iar motivarea acesteia nu contravine dispozitivului hotărârii, acesta fiind clar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Sunt neîntemeiate, în opinia Colegiului penal, și argumentele recurentului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatei sub aspectul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, Colegiul penal relevă, că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Cu referire la acest argument, Colegiul penal constată, că acesta nu conține indicarea unor concrete erori de drept, iar împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, denotă că aceasta a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 64, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Aastfel, Colegiul penal menționează, că conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a conchis, că vinovăția inculpatei este deplin dovedită și acțiunile inculpatei corect au fost încadrate în temeiul art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Luând în considerație că infracțiunea imputată inculpatei a fost comisă până la introducerea modificărilor în sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în baza Legii nr. 196 din 28 iulie 2016, intrată în vigoare la 16 septembrie 2016, care înăsprește pedeapsa, sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal prevedea amendă în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Prin urmare, Colegiul penal atestă, că instanțele ierarhic inferioare corect au stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatei, la aprecierea căreia au luat în considerație, că inculpata Cara Aliona, a comis o infracțiune intenționată din categoria infracțiunilor mai puțin grave, anterior a fost judecată pentru infracțiuni similare, dar antecedentele penale sunt stinse, prejudiciul a fost recuperat, și-a recunoscut vina și are la întreținere 4 copii minori, la locul de trai se caracterizează satisfăcător.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpatei pentru infracțiunea comisă, instanțele ierarhic inferioare nu au comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpatei fiind una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este

legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui **Cara Aliona XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **28 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor